

[Rosing.]

valgets side, vil jeg gerne berøre et lille spørgsmål, som Nygaard Rasmussen, som er navigationskurssets leder, er fremkommet med. Han kritiserede uddannelsen af vordende navigatører og ønskede en radikal ændring af hele uddannelsen. Der skal efter hans mening være en permanent navigationsskole, der kan uddanne vordende navigatører hele året rundt, plus et skoleskib til sømandsuddannelsen. I den anledning vil jeg gerne stille ministeren et tillægsspørgsmål: vil ministeren være lydhør over for et sådant velbegrundet og af forholdene dikteret ønske?

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg må jo sige til det konkrete spørgsmål, at jeg vil gerne være bedre bekendt med baggrunden for det, inden jeg giver et konkret svar på det.

Så er jeg ked af, at det ærede medlem hr. Rosing ikke tror på rigtigheden af det, jeg har oplyst. Jeg håber, det ærede medlem tror, at jeg er i god tro, når jeg siger det, jeg har sagt. Og jeg har fået helt friske oplysninger fra landshøvedingembedet i Godthåb, som igen har forespurgt rundt omkring i byerne, hvor der ligger fiskerkuttere, om der er nogen oplagt, og om der har været det, og jeg har altså fået den efterretning, jeg her har meddelt folketinget.

I øvrigt må jeg sige, at det kunne måske også være udmærket, om spørgere, som her fremsætter en påstand, selv var ansvarlige for den og eventuelt måske oven i købet kunne dokumentere den. Jeg tror altså, at den oplysning, jeg har givet, er rigtig. Jeg er ganske klar over, at hr. Rosing har været i god tro, men det er nu altså undertiden uforsigtigt udelukkende at bygge en påstand på en avismeddelelse.

Jeg har ikke fået nævnt noget eksempel, som ikke er tilbagevist hidtil, på, at man har prakket folk større kuttere på, end de har ønsket, men jeg indrømmer over for det ærede medlem, at det heller ikke ville være rigtigt at gøre det. Jeg forstår meget godt dette problem, men de, som jeg har spurgt om det, som har med det at gøre, oplyste, at dette har i intet tilfælde fundet sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Otto Mørch* til indenrigsministeren:

„Kan en kommune undlade at udbetale børnetilskud med den begrundelse, at det må vente, til der kommer flere penge ind i skatter?“

Otto Mørch: Mit spørgsmål til indenrigsministeren: kan en kommune undlade at udbetale børnetilskud med den begrundelse, at det må vente, til der kommer flere penge ind i skatter, er efter min opfattelse ikke uden interesse også for finansministeren og for socialministeren.

Der har heldigvis de senere år været det, vi i folketingssproget kalder bred, almindelig politisk tilslutning til den socialpolitiske og familiepolitiske lovgivning, men det er jo ikke nok, at der her i tinget er en positiv og stærk social forståelse. Lovene skal administreres og naturligvis i den ånd, de er givet, men dette sker desværre ikke alle steder.

Jeg står her med et brev fra en jysk familie; det er en børnerig familie, der er 9 børn i alderen fra 2 til 12 år. Familien er alvorligt sygdomsramt, faderen har søgt invalidepension på grund af alvorlig hjertelidelse og kredsløbssygdom. Denne familie skriver til mig, at de har henvendt sig til kommunkontoret for at få udbetalt forfaldent børnetilskud, et nettobeløb på omkring 5.600 kr. for denne familie — et afgørende og et væsentligt beløb for denne families eksistens. Man får den besked, at der ikke kan udbetales børnetilskud før måske engang sidst i juli måned, når andre har betalt skat, for der var ingen penge i kassen før den tid.

Ja, man må nok undre sig over en sådan form for kommunal administration og mangel på social forståelse over for en hårdt ramt familie, og derfor håber jeg, indenrigsministeren foranlediget af mit spørgsmål vil være med til at sætte dette grølle eksempel på kommunal forvaltning på plads.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Reglerne om børnetilskud og dets udbetaling er fastsat i udskrivningsloven. Børnetilskuddet skal så vidt muligt afregnes ved modregning i de personlige skatter, der for skatteåret 1968-69 er pålignet den berettigede. Overskydende beløb skal udbetales kontant,